

Аритметика-та, щомъ знаемъ самыя періодъ и растояніе-то. Слѣдъ като исчериаль всички прости отношенія между періоды-тѣ и растояніе-то на планеты-тѣ, безъ да са поколебае нѣкакъ въ своя-та твърда увѣренность, Кеплеръ продължавалъ да опыта всички възможни отношенія между квадраты-тѣ на періоды-тѣ и растояніе-то; но се съ сѫща-та несполука. Съ нищо неустрешимъ, той наченялъ да изслѣдува възможны-тѣ отношенія между кубове-тѣ на періоды-тѣ и растоянія-та. Тука пакъ несполука — никакъвъ законъ са не показва. Вѣчно бодъръ той наченва ново нападеніе и новъ рядъ испытанія, кои-то обнемали отношенія-та между прости-тѣ періоды и квадраты-тѣ на растоянія-та. Тука заря-та на надѣжда-та озарила негова тѣменъ путь.

Макаръ и да не сѫществувало никакво точно отношеніо, но се пакъ имало малко приближеніе, кое-то было достаточно за да възбуди надѣжда. Слѣдъ това той опыталъ прости-тѣ произведенія на періоды-тѣ и квадраты-тѣ на растоянія-та: всичко напраздно. Най-послѣ той оставилъ прости-тѣ періоды и растоянія-та и захванаъ да испыта отношенія-та между квадраты-тѣ на тѣзи сѫщи количества. Като не сполучилъ и тука нищо, той възлѣзъ още по-высоко — къмъ кубове-тѣ на періоды-тѣ и растоянія-та, и се пакъ безуспѣшио, до като най-послѣ той опыталъ отношеніе-то, кое-то сѫществувало между квадраты-тѣ на періоды-тѣ, въ кои-то планеты-тѣ извиршватъ свои-тѣ обыкалия и кубове-тѣ на тѣхъни-тѣ растоянія отъ сълѣнца-то. Тука е была велика-та тайна; но, увы! въ исчислени-та са вмѣжна една погрѣшка и развалила резултаты-тѣ; съ болѣзненно сърдце, и отъ трудъ измѣчення философъ отблъсналъ почти съ отчаяніе безконечны-тѣ изслѣданія въ сама-та минута, кога-то той вече бѣль готовъ, тѣй да рѣчимъ, да улови съ рѣжа едно отъ най-велики-тѣ открытия.

Изминали са мѣсяци, и великыя умъ на Кеплера, сѣкашъ че по нѣкакво непостижимо вѣченіе, пакъ прибѣгналъ къмъ свое-то послѣдньо прѣположеніе. Водимъ отъ нѣкакъвъ си добръ ангель или духъ, на ко-го-то съчувствіе-то было възбудено отъ неуморна-та рѣвность на смерт-ныя, Кеплеръ пакъ са обръща къмъ свои-тѣ напустнаты исчислени-я, и съ развѣлнуваны гжрды и растреперено сърдце, той намѣрва численна-та погрѣшка въ своя-та работа, и наченва изново. Квадратъ-ть на Юпитерова періодъ отнася са къмъ квадрата на Сатурнова періодъ както куба на Юпитерово-то разстояніе са отнася къмъ нѣкой неизвѣстенъ четвъртый членъ, кой-то, както са надѣвалъ и желаялъ Кеплеръ, трѣбalo да бѫде кубъ-ть на Сатурново-то разстояніе. Съ растреперана рѣжа той повторява всичка-та плетеница на свои-тѣ исчислени-я — четвъртъя членъ е о-прѣдѣленъ; той го сравнява съ куба на Сатурново-то разстояніе. Тѣ излѣзватъ съвѣршенно единакви! Той едвамъ вѣрва на собственны-тѣ си очи. Той са страхувалъ, да не бы нѣкой демонъ да са подиграва съ него. Той прѣглежда изново своя трудъ и зема слѣдующе-то отношеніе: квадратъ-ть на Юпитерова періодъ къмъ квадрата на Марсова періодъ е както куба на Юпитерово-то разстояніе къмъ нѣкой четвърти членъ, въ кой-то и на-мѣрва куба на Марсово-то разстояніе. Само тогасть пълно убѣжденіе озарява негова умъ: той достига своята цѣль; борба-та на 17 дѣлги години